

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: O du min Immanuel,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "O du min Immanuel," i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956, 1951-56, s. 70.* Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid67079/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*

3.

Men tænk, jeg er her, ja her,
Ja her iblant saa mange dragne Sverd!
Saa kom Due! kom Due! kom, ja kom!
Ja kom! i Klippens Rif er Roe og Rum.

Nr. 315. - XXXII.

1.

O du min Immanuel,
Hvilken Himmel-Glæde
Har du gjort min arme Siæl,
Ved din Purpur-Væde!
Fienden tænkte: den var fast.
Men hans trædske Snare brast.

2.

41

Jeg er i min Faders Skjød,
Har i Himlen hiemme;
Der er ingen Synd og Død
Meere at fornemme.
Arven faaer jeg vist og sandt,
Har den Hellig Aand til Pant.

3,1-2: Angstråb fra Sulamith; *iblant saa mange dragne Sverd!* blandt farlige fjender. — 3,2: *Sverd!* den gamle færtalsform er *Sverde*. — 3,3-4: Højs. 2,14, hvor bruden kaldes »min due i klippens rif (= kløft)»; her i digtet betyder dette beskyttelse hos Jesus; om den nærmere forståelse se under nr. 316, 2, 6.
Nr. 315. - XXXII. Original. - 1, 1: *Immanuel!* Gud med os, benævnelse for Jesus, Es. 7,14; Mt. 1,23. — 1,5: *den* sjælen; *fienden tænkte*, at sjælen sad fast i snaren. — 1,6: *trædske* lumske. — 2,3-4: Hvis man kryttrer *der* alene til *Himlen* i 1,2, får man den tanke, som synes alt for selvfølgelig: at i himlen forbræmes synden og døden ikke mere — for digteren noget fremtidigt. Man bør snarere se hen til 1,1: *Jeg er i min Faders Skjød* som den beherskende grundtanke, hvortil 1,2 danner en parallel: *Jeg har — i nutidig betydning — mit hjem i himlens*. Man kunne sige, at 1,2 så bliver at forstå, ikke ud fra Fil. 3,20: »Vort borgerskab er i himlene», men ud fra Ef. 2,6: »Gud ... satte os ... i himlen i Kristus Jesus». Meningen i 1,3-4 bliver da: at Faderens skød, hvor jeg er, i himlen, hvor jeg allerede lever, der fornemmes synd og død ikke mere. — unægtelig et højt-spændt udtryk for kristenlivets heilighed, men godt nok svarende til salmens karakter. Først derefter kommer det fremtidige på tale i 1,5-6. — 2,5: *Arven* om saligheden. Ap. G. 20,32; Ef. 1,14,18; Hebr. 9,15; 1. Pet. 1,4. — 2,6: 2. Kor. 1,22; 5,5; Ef. 1,13-14; *til Pant!* som sikkerhed for, at jeg skal nå saligheden.